

بر خلاف برخی تصورها ها تعلق بربریت و وحشی گری به یک دوره تاریخی خاص اما شواهد بسیاری از جمله در غزه و دیگر مناطق فلسطین اشغالی وجود دارد که بربریت در شدیدترین نوع خود یعنی کودک کشی و سلاخی انسان‌ها در فلسطین با حمایت زیادی از سوی شهروندان صهیونیست همراه است. «مکس بلومنتال» روزنامه‌نگار و نویسنده آمریکایی بنزاری که در یک برنامه تلویزیونی پرده از وحشی گری صهیونیست‌ها برداشته و گفته اسرائیلی‌ها کاتل‌های تلگرمی‌ای دارند که در آنها ویدئوهای کودک‌کُش فلسطینی کشته شده را برای جشن گرفتن منتشر می‌کنند. این نویسنده آمریکایی تأکید دارد کشتن کودکان فلسطینی، فیلمبرداری از آن و جشن گرفتن در چتهای گروهی، سرگرمی قومی اسرائیلی‌هاست، در حالی که این اقدامات جنایت علیه بشریت است.

فراتر از اظهارات نویسنده آمریکایی، گزارش‌هایی وجود دارد که نشان می‌دهد بمباران و کشتار فلسطینی‌ها در طول ۲ سال جنگ غزه با حمایت گسترده ساکنان و شهروندان سرزمین اشغالی همراه بوده است.نظرسنجی‌ای که خرداد امسال یعنی ۳ ماه پیش از آتش‌بس موسوم به شرم‌الشیخ و در اوج جنگ غزه انجام‌شد،نشان داد تبعیی از اسرائیلی‌ها از کشتار فلسطینیان در غزه حمایت می‌کنند. بر مبنای این نظرسنجی که از سوی دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا انجام شد، قرب به اتفاق اسرائیلی‌ها از خارج کردن اجباری مردم نوار غزه و حتی تعداد قابل توجهی از کشته‌شدن فلسطینیان در جنگ حمایت می‌کنند.

این نظرسنجی که در روزنامه‌ها آراءص منتشر شده‌بود، نشان داد ۸۲ درصد صهیونیست‌ها از اخراج اجباری فلسطینیان از نوار غزه حمایت می‌کنند.در همین حال ۴۷ درصد صهیونیست‌ها به این سوال که «یا شما از شیوهای مشابه روش بنی اسرائیل هنگام فتح اریحا یعنی کشتن تمام ساکنان آن حمایت می‌کنید؟» پاسخ مثبت دادند. اظهارات و سخنان مقامات صهیونیست نیز سرشار از عطش نسل‌کشی است. «غزه را هم اکنون به آتش بکشید، نه چیزی کمتر!» این پیامی بود که نابیرئیس کتس، سال گذشته در سالگرد جنگ غزه در شبکه اجتماعی ایکس منتشر کرد. علاوه بر شهروندان عادی، رهبران مذهبی اسرائیل هم در کانون حمایت از نسل‌کشی در غزه قرار دارند. بی‌بی‌سی به نقل قولی از خاخام «الیاهو مالی» هم‌زمان با جنگ غزه اشاره کرده که گفته است: «قاعده اصلی این است که ما در یک جنگ قرار داریم، در این مورد در این زمان باید هیچ روحی را زنده نگذاریم، توضیح بسیار روشن است: اگر شما آنها را نکشید، آنها شما را خواهند کشت».

■ **حمایت از بحران انسانی**

طبق نظر سنجی دیگری که از سوی کانال ۱۲ تلویزیون

صهیونی در طول جنگ غزه انجام شد، بیشتر شهروندان رژیم از ادامه محاصره کامل نوار غزه حمایت می‌کنند.این نظرسنجی نشان داد ۵۳ درصد صهیونیست‌ها فکر می‌کنند اسرائیل نباید اجازه ورود کمک‌های بشردوستانه به این منطقه محصور را بدهد. طبق نظرسنجی دانشگاه ایالتی پنسیلوانیا نیز حمایت از اخراج گسترده فلسطینی‌ها از غزه در میان یهودیان سکولار ۷۰ درصد و در میان جوامع ماسورنیم (سنت‌گرایان، مذهبی و ارتدکس افراطی از ۹۰ درصد فراتر است.

این سنجی‌ها نشان می‌دهد که فراسیاسی و فرااجتماعی صهیونیست‌ها از اخراج فلسطینی‌ها فقط به نوار غزه اشغالی محدود نمی‌شود، بلکه ۵۶ درصد یهودیان اسرائیلی از اخراج

بربریت و وحشی گری به یک دوره تاریخی خاص اما شواهد بسیاری از جمله در غزه و دیگر مناطق فلسطین اشغالی وجود دارد که بربریت در شدیدترین نوع خود یعنی کودک کشی و سلاخی انسان‌ها در فلسطین با حمایت زیادی از سوی شهروندان صهیونیست همراه است.

گزارشات جدید درباره خوی وحشی ساکنان شهر ک‌های اشغالی نسبت به فلسطینیان

بربرهای صهیونیست

شهروندان فلسطینی از فلسطین حمایت می‌کنند.

در جریان جنگ ۲ ساله غزه نیز تصاویر و گزارش‌هایی منتشر شد که بر اساس آنها، در حالی که مردم غزه به دلیل شرایط محاصره در قحطی و بحران به سر می‌رند، ساکنان مناطق اشغالی به عمد اقدام به کباب کردن و پخت غذا در مجاورت مرز غزه می‌کردند تا اوج نفرت خود از گرسنگان غزه را نشان دهند. همچنین ویدئوها و تصاویر زیادی از جشن شهروندان صهیونیست هنگام بمباران غزه وجود دارد.

■ **نژادپرستی سیستماتیک**

به نظر می‌رسد نژادپرستی ویژگی ساختاری جامعه صهیونیست است. در طول جنگ غزه، رسانه‌های مختلف صهیونی بارها درخواست‌هایی برای اخراج و کشتار فلسطینی‌ها از غزه مطرح کردند. بنزاری نیز سازمان‌های حقوق بشر دادخواستی را به دیوان عالی رژیم ارائه کردند تا تحقیقاتی علیه کانال ۱۴ تلویزیون صهیونیستی که به عنوان کانال وفادار به نتانیاهو شناخته می‌شود، به ظن تحریک به نسل‌کشی، جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت انجام دهد.

از سوی دیگر سیستم آموزشی رژیم نیز در شکل‌گیری دیدگاه‌های افراطی نقش موثری دارد. کارشناسان آموزشی در خود اسرائیل که با وبگاه «ورشلیم استوری» گفت‌وگو کرده‌اند، معتقدند کتاب‌های درسی اسرائیل قصد دارند حضور فلسطینی‌ها را محو یا نامشروع جلوه دهند. اعراب را به کلیشه‌های تهدیدآمیز و جانبدارانه تقلیل دهند و یک تبعیض سیستماتیک را درون آموزش‌ها جاسازی کنند. پروفیسر «مرام مساروی» مدرس، محقق و رئیس دانشکده آموزش کالج علمی – آموزشی حيفا در این ارتباط گفته است مقامات تل‌آویو با دستکاری میراث فرهنگی، تحریف تاریخ، بی‌اعتنایی

گزارشات جدید درباره خوی وحشی

ساکنان شهر ک‌های اشغالی نسبت به فلسطینیان

بربرهای صهیونیست

به زبان عربی و تضعیف آگاهی مردم به طور سیستماتیک هویت بومی فلسطینی در بیت‌المقدس را پاک کردند و سیاست‌های «اسرائیلی‌سازی» بیت‌المقدس با سرکوب هویت فلسطینی آن شامل مصادره املاک، تغییر نام خیابان‌ها، برجسته‌سازی زبان عبری، تغییر کتاب‌های درسی و تحمیل برنامه‌های درسی اسرائیلی بر تمام دبیرستان‌های شهر باعث می‌شود دانش‌آموزان مدارس به صورت طبیعی حذف هویت فلسطینیان و اقدام علیه آنان را مشروع ببینند. به اعتراف این کارشناس برجسته اسرائیلی، هرگونه نشانه یا نمادی از هویت فلسطینی، به عنوان اعمال نفرت‌انگیز و تحریک‌آمیز در نظام آموزشی اسرائیل تلقی می‌شود و دانش‌آموزان از مدرسه نفرت و مقابله با فلسطینی‌ها را آموزش می‌بینند.

نیو عرب هم در گزارشی نوشت سیستم آموزشی اسرائیل محصول ایدئولوژی صهیونیستی است که سیستم‌منحصربفرد بودن قومی را مطرح می‌کند و به دانش‌آموزان برتری نژادی را القا می‌کند. بر مبنای این گزارش، در مهد کودک‌های اسرائیلی‌ها، کودک فلسطینی وجود ندارد و مهد کودک برای کودکان فلسطینی با استانداردهای پایین در محلات فقیرنشین قرار دارد. هیچ عکس، آهنگ و نشانی از فلسطینی‌ها در سیستم آموزشی اسرائیل وجود ندارد. در واقع، در کتاب‌های درسی اسرائیل، فلسطینی‌ها در حال انجام فعالیت‌های روزمره عادی به تصویر کشیده نمی‌شوند، بلکه در این کتاب‌ها، تصاویری از کودکان فلسطینی که سنگ پرتاب می‌کنند، به عنوان اقدام تروریستی نشان داده شده‌اند. در یکی از این کتاب‌ها تصویر کارتنی‌ای از یک فلسطینی مقابل یک خانه ساده نشسته دارد و در زیر این تصویر نوشته شده: «اعراب از زندگی در ساختمان‌های بلند امتناع می‌کنند و اصرار دارند در خانه‌های

یک طبقه زمینی زندگی کنند». «بلد الهانان» پژوهشگر صهیونیست در بیت‌المقدس تأکید دارد کودکان اسرائیلی با درونی‌سازی گفتمان‌های منفی و غیرانسانی درباره فلسطینیان بزرگ می‌شوند و به این نتیجه می‌رسند زندگی فلسطینیان قابل حذف از اسرائیل است.

■ **آموزش نسل‌کشی**

جالب آن است که در نظرسنجی موسسه «پیو» از کارکنان موسسات آموزشی و دانش‌آموزان دبیرستانی در اسرائیل، ۷۶ درصد آنها از جنگ علیه غزه حمایت کرده‌اند. گزارش نیویورک‌تایمز نیز نشان می‌دهد القای تصویر منفی از فلسطینی‌ها هدف موردنظر نظامیان وارثن صهیونی از سیستم آموزشی اسرائیل است. ارتش رژیم همچنین به طور فعال در مدارس حضور دارد و افسران در طول سال در چند نوبت از دانش‌آموزان بازدید می‌کنند و با آنها درباره لزوم جنگ برای به اصطلاح دفاع از اسرائیل سخن می‌گویند. همچنین کودکان اسرائیلی در طول تحصیل خود هر سال به اردوهای جنگی و پایگاه‌های ارتش می‌روند و در آنجا دانش‌آموزان فعالیت‌هایی مانند تمرین تیراندازی و در برخی موارد شلیک به جفیه (نماد فلسطینیان) را انجام می‌دهند.

اگر سربازان جوان صهیونیست می‌توانند فلسطینی‌ها را در غزه و کرانه باختری با بی‌رحمی بکشند، اجساد آنها را با بولدوز تکه‌تکه کنند، مدارس، مساجد و دانشگاه‌ها را ویران کنند و جشن بگیرند، نوزادان یک روزه و اطفال ۱۰ ساله را از پا درآورند، آمبولانس‌ها و بیمارستان‌ها را منفجر کنند، یک دختر بچه ۵ ساله وحشت‌زده را در میان اجساد اعضای خانواده‌اش با گلوله بکشند و با وحشیگری، زندانیان فلسطینی را شکنجه کنند و اقدام مورد تجلوز قرار دهند و خلاصه‌ام تک‌نسل‌کشی و انواع فجایع غیرقابل باور شوند و هزاران نفر را بدون ذره‌ای پشیمانی بکشند، پاسخ در چرایی این حجم آعجاب‌آور وحشی گری و بربریت در سیستم آموزشی متعصب و کاملاً بسته صهیونیستی نهفته‌است. این سیستم آموزشی، ریختن خون فلسطینی‌ها را مجاز و عادی نشان می‌دهد تا اسرائیلی‌ها از همان دوران مدرسه بدون هیچ عذاب وجدانی قتل و غارت دیگر انسان‌ها را بپذیرند، با کمال میل انجام دهند یا لاقال آن را تأیید کنند.

نکته قابل توجه این است که اتحادیه اروپایی و کنگره آمریکا بارها نظام آموزشی فلسطین را مورد انتقاد قرار داده و حتی برخی کشورهای غرب، کمک مالی به فلسطینی‌ها را مشروط به تغییر کتاب‌های درسی فلسطینی‌ها کرده‌اند اما تاکنون غرب هیچ درخواستی از اسرائیل برای تجدیدنظر در نظام آموزشی و دسانسی و ضدفلسطینی‌ناشنه است. ۷۸ سال تبلیغات و شست‌وشوی مغزی صهیونیست‌ها در نظام آموزشی‌شان که تاریخ، شخصیت و حقوق بشر فلسطین را نفی می‌کند، هیچ‌گاه از سوی غرب مورد انتقاد قرار نگرفته و هیچ نهاد اروپایی یا آمریکایی تاکنون از اسرائیل نفرت‌آمیز را نفی فلسطینی‌ها را از کتاب‌های درسی خود حذف کند.

در واقع جنایت بی‌مانند در غزه توسط کسانی انجام می‌شود که در مدارس‌شان نسل‌کشی فلسطینی‌ها را از سنین پایین آموزش می‌بینند و از این رو برای صهیونیست‌ها دیدن جنازه‌های قربانیان شده و گذاشتن بمب در گورخانه کودکان فلسطینی یک سرگرمی به شمار می‌رود، نه یک جنایت! از سوی دیگر، حمایت بخش زیادی از جامعه و شهروندان عادی صهیونیست از انجام انواع و اقسام جنایت علیه فلسطینی‌ها بازتاب‌دهنده آن است که در حلقه تفاهتی میان شهروندان عادی و نظامیان صهیونیست وجود ندارد، چون هر ۲ در یک هدف با هم مشترکند: نسل‌کشی فلسطینیان.

مسیری برای دور زدن کنترل صادرات آمریکا به چین تبدیل

شود، همه چیز برایش فرو می‌ریزد، چون پروژه تحول اقتصادی پادشاهی، تماماً به دسترسی بدون اخtal به فناوری، سرمایه و نیروی انسانی غربی گره خورده است. البته خطر سوءاستفاده از نرم‌افزارهای هوش مصنوعی توسط سعودی وجود دارد اما رئیس‌جمهور آمریکا ظاهراً این معامله مشکلی ندارد، زیرا این توافق کاملاً در چارچوب شیفت راهبردی گسترده‌تر واشنگتن برای باز کردن بازارهای جهانی به روی محصولات هوش مصنوعی آمریکایی جامی‌گیرد.

ریسک واقعی، جای دیگری است: اینکه آیا عربستان می‌تواند مدیریت پیچیده زیرساخت‌های فیزیکی، نیروی انسانی و نرم‌افزارهای لازم برای بومسازگان ملی خود را بر عهده بگیرد یا نه. اینکه آیا توان بهره‌گیری مؤثر از دهها هزار پرازنده گرافیکی بیشترفته را دارد یا فقط تئوبهی از سخت‌افزار می‌خرد که روی کاغذ می‌درخشند و در عمل خاک خواهند خورد.

در پایان، تعهد سرمایه‌گذاری شاید غیرمحتمل‌ترین بخش کل سفر باشد. اعداد اصلاً با هم سازگار نیستند. مایکل رنتلی، سفیر سابق آمریکا در عربستان و عضو شورای روابط خارجی سابق اخیراً یادداشتی درباره اولویت‌های تازه بن‌سلمان در نیویورک‌تایمز منتشر کرده، در گفت‌وگویی بر نکته‌ای انگشت گذاشت که عجیب است کسی به آن توجه نکرده: ۲ طرف بیشتر به دنبال اعلام جذب سرمایه‌اند تا اجرای واقعی آن. در سمت سعودی، پس از سال‌ها که شرکت‌ها و نهادهای دولتی میلیاردها دلار در خارج سرمایه‌گذاری کردند، بن‌سلمان اکنون می‌خواهد منابع را به داخل برگرداند و برای پروژه ۲۰۰۳، سرمایه غربی جذب کند. پادشاهی با مرسد روزانه ۵۰۰ میلیون دلاری نفت، ثروتمند به نظر می‌رسد اما قیمت نفت در حال سقوط است و تولید هم به خاطر سقف اوپک محدود مانده. صندوق سرمایه‌گذاری دولتی عربستان (PIF) هم علاقه‌تندیقی چندانی ندارد، چرا که بخش عمده‌اش را بیرون هزینه کرده و اخیراً نیز دهها میلیارد دلار در نئوم و دیگر ابرپروژه‌های داخلی با فرجام نامعلوم خرج کرده است.

در چنین شرایطی بعید است عربستان بتواند به تعهدش به ترامپ وفادار بماند و هر سال دهها میلیارد دلار روانه آمریکا کند، بی‌آنکه به برنامه‌های اقتصادی داخلی‌اش ضربه بزند. بن‌سلمان نه تمایل دارد چنین کاری کند و نه از نظر سیاسی قادر است. محتمل‌ترین سناریو این است که ریاض با مقداری مهندسی حسابداری، بازتعریف اعداد و پایبندی حداقلی به تعهدات از زیر بار رقم اعلام شده فرار کند. نتیجه نهایی هم تقریباً قطعی است. دولتی عربستان (PIF) هم علاقه‌تندیقی چندانی ندارد، چرا که بخش عمده‌اش را بیرون هزینه کرده و اخیراً نیز دهها میلیارد دلار در نئوم و دیگر ابرپروژه‌های داخلی با فرجام نامعلوم خرج کرده است.

در چنین شرایطی بعید است عربستان بتواند به تعهدش به ترامپ وفادار بماند و هر سال دهها میلیارد دلار روانه آمریکا کند، بی‌آنکه به برنامه‌های اقتصادی داخلی‌اش ضربه بزند. بن‌سلمان نه تمایل دارد چنین کاری کند و نه از نظر سیاسی قادر است. محتمل‌ترین سناریو این است که ریاض با مقداری مهندسی حسابداری، بازتعریف اعداد و پایبندی حداقلی به تعهدات از زیر بار رقم اعلام شده فرار کند. نتیجه نهایی هم تقریباً قطعی است. دولتی عربستان (PIF) هم علاقه‌تندیقی چندانی ندارد، چرا که بخش عمده‌اش را بیرون هزینه کرده و اخیراً نیز دهها میلیارد دلار در نئوم و دیگر ابرپروژه‌های داخلی با فرجام نامعلوم خرج کرده است.

منبع:CFR

یکشنبه ۱۶ آذر ۱۴۰۴

وطن امروز | شماره ۴۴۸۱

بین الملل

دور دنیا

جشن کریسمس در فرانسه

با ۱۰ کشته به تراژدی بدل شد

در جریان جشن آغاز چراغانی‌های کریسمس در شهر سنتان گوادلوپ فرانسه، یک خودرو با سرعت به سمت جمعیت هجوم برد که به مرگ ۱۰ نفر و زخمی شدن ۹ تن منجر شد.

شامگاه جمعه به وقت محلی، جشن آغاز چراغانی‌های کریسمس در شهر سنتان واقع در قلمرو فرانسه در گوادلوپ، با حادثه‌ای مرگبار به سوگ بدل شد. رسانه‌های محلی گزارش کردند یک خودرو با سرعت وارد جمعیت حاضر در میدان شولشر شد که بر اثر آن، ۱۰ نفر جان خود را از دست دادند. در این حادثه دست‌کم ۹ نفر نیز مجروح شدند. بر اساس گزارش‌های منتشرشده، مردم برای آغاز مراسم روشنایی‌های سال نو در مقابل تالار شهر و کلیسا گرد آمده بودند که ناگهان خودرو به سوی جمعیت منحرف شد و به آنان برخورد کرد.

پس از وقوع این حادثه، نیروهای پلیس، آتش‌نشانی و امدادگران به‌سرعت در محل حاضر شدند و شهردار با اعلام وضعیت بحرانی، ستاد مدیریت حادثه را برای کمک به آسیب‌دیدگان و خانواده‌های آنان فعال کرد. او این رویداد را «تراژدی وحشتناک» توصیف کرد. تحقیقات درباره علت حادثه آغاز شده اما هنوز علت قطعی مشخص نشده است. برخی شاهدان گفته‌اند ممکن است راننده دچار مشکل ناگهانی شده باشد، هرچند هیچ تأیید رسمی از سوی مقام‌ها ارائه نشده است. بر اساس گزارش رسانه‌های محلی، راننده پس از حادثه بازداشت شده و گفته می‌شود هنگام رانندگی تحت تأثیر الکل و مواد مخدر بوده است. تحقیقات پلیس برای روشن شدن جزئیات بیشتر همچنان ادامه دارد.

■ ■ ■

سفیر آمریکا در ناتو:

دیگر نمی توانیم پلیس جهان باشیم

سفیر ایالات‌متحده در ناتو اعلام کرد آمریکا قادر نیست همه درگیری‌های جهانی را مدیریت کند و از متحدان غرب آسیا می‌خواهد نقش فعال‌تری در حفظ امنیت منطقه ایفا کنند.

«متیو ویتسر» دیپروز – شنبه – اعلام کرد واشنگتن «می‌تواند پلیس جهان باشد» و برای حفظ صلح در غرب آسیا به کمک متحدان خود نیاز دارد.

وی در سخنرانی خود در «جمع دوحه» گفت: «می‌توانیم نیروی واکنش سریع باشیم که به هر نقطه‌ای برود و درگیری‌ای را حل‌وفصل کند. ما انتظار داریم متحدان‌مان خود را تقویت کنند و به سطحی از قابلیت‌های مشترک با آمریکا و دیگر متحدان برسند تا مجبور نباشیم ناوهای هواپیمابر و رزم‌ناوهای‌مان را همیشه و در همه جا در حرکت نگه داریم». او در این چارچوب از قطر قدردانی کرد و آن را «یکی از بهترین متحدان آمریکا خارج از ناتو؛ اگر نگویم بهترین متحد غیرناتویی» توصیف کرد؛ کشوری که «مایل به نوسازی توان دفاعی خود و تضمین برخورداری از تسلیحات و نیروهایی است که بتوانند تأمین‌کننده امنیت باشند». ویتزر افزود: «این همان چیزی است که ما به دنبال آن هستیم».

■ ■ ■

ناامید شدن آمریکا از شکست

تحرکات خود علیه دولت عراق

یک مقام دولت ترامپ از اینکه دولت عراق تسلیم فشارهای کاخ سفید برای مسدودسازی دارایی‌های حزب‌الله لبنان و انصارالله یمن نشده ابراز ناامیدی کرد. «روداو» از رسانه‌های اقلیم کردستان عراق گفت‌وگویی با سخنگوی وزارت خارجه آمریکا انجام داده که در آن این‌س مقام آمریکایی به صراحت از اینکه دولت عراق تسلیح فشارهای کاخ سفید برای مسدودسازی دارایی‌های حزب‌الله و انصارالله نشده است، ابراز ناامیدی کرد. این سخنگو مدعی شد ایالات متحده از بغداد انتظار دارد اقدامات عملی علیه گروه‌های مسلح (مقاومت) تحت حمایت ایران اتخاذ کند.

این سخنگو افزود: ما از عقب‌نشینی عراق از تصمیم مسدودسازی دارایی حزب‌الله لبنان و حوثی‌ها (انصارالله یمن) ناامید شدیم. وی مدعی شد این گروه‌های مقاومت برای منطقه و جهان خطرناک هستند و تمام کشورها باید اطمینان حاصل کنند خاک‌شان توسط اینها یا دیگر نیابتی‌های ایران برای اهداف آموزشی، جمع‌آوری اموال، دستیابی به اسلحه یا انجام حملات آتشبار شده است. این سخنگو ادعا کرد دولت آمریکا به فشار بر دولت عراق ادامه می‌دهد تا فعالیت گروه‌های وابسته به ایران که خطری برای منافع آمریکا و عراق محسوب می‌شود، کاهش یابد.

حمله به گشتی سازمان ملل

در جنوب لبنان

یک گشتی نیروهای حافظ صلح سازمان ملل در جنوب لبنان هدف حمله گروهی افراد ناشناس قرار گرفت.

یک گشتی وابسته به نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد (یونیفیل) عصر جمعه در جاده طبری – بنت‌جبیل در جنوب لبنان هدف حمله قرار گرفت. بنابر اعلام ارتش لبنان، عده‌ای با متوقف کردن مسیر حرکت گشتی سازمان ملل، اقدام به خسارت زدن به یکی از خودروهای یونیفیل کردند اما با وجود شدت درگیری، هیچ یک از نیروهای بین‌المللی آسیب ندیدند.

این حادثه در منطقه‌ای رخ داده که طی سال‌های اخیر بارها شاهد تنش‌های پراکنده میان ساکنان محلی و نیروهای حافظ صلح بوده است. ارتش لبنان اعلام کرد بلافاصله پس از حادثه، پیگیری امنیتی گسترده‌ای را آغاز کرده است. اداره اطلاعات ارتش لبنان در ادامه تحقیقات، ۶ فرد متهم به مشارکت در این حمله را شناسایی و بازداشت کرد.

بربریت و وحشی گری به یک دوره تاریخی خاص اما شواهد بسیاری از جمله در غزه و دیگر مناطق فلسطین اشغالی وجود دارد که بربریت در شدیدترین نوع خود یعنی کودک کشی و سلاخی انسان‌ها در فلسطین با حمایت زیادی از سوی شهروندان صهیونیست همراه است.

در واشنگتن، جایی که هر نشانه

کوچک‌ار مثل سندی از تغییر نظم جهانی می‌خوانند،سفر اخیر محمد بن‌سلمان بیش از آنکه یک دیدار تشریفاتی باشد،حکم‌آزمایش فشار داشت؛ فشاری که نشان دهد آیا شراکت بیش از نیم قرن آمریکا و عربستان هنوز توان بازتعریف دارد یا نه. مدتی پیش، محمد بن‌سلمان در سفری برمعنی به واشنگتن، سطحی از ارتقای روابط راهبردی میان ۲ کشور را ثبت کرد که در حلقه سیاسی سال‌های اخیر نمونه‌اش دیده نشده. درباره خروجی این سفر، حرف کم نیست؛ از دسترسی کوب‌سایفه خبرنگاران به کاخ سفید تا تپ‌و‌تاب سرمایه‌گذاری که در همه نشست‌های اقتصادی موج می‌زد. اما هر چه پرده ظواهر بالاتر می‌رود، شکاف‌های زیرین بیشتر خود را نشان می‌دهد.

آنچه امروز دیده می‌شود، امتداد همان معادله‌ای است که روزولت و ابن‌سعود روی عرشه کوئینسی بی‌ریزی کردند: نفت، امنیت و جایگاه آمریکا در معماری قدرت خاورمیانه؛ تنها صورت‌بندی برای عوض شده. عربستان دیگر پادشاهی فقیر تازه به قدرت رسیده نیست، بلکه رؤیاهای بلندپروازانه‌ای در سر دارد. آمریکا هم که درگیر رقابت ژئوپلیتیک با چین است، بشدت دنبال شرکایی است که هم نقدینگی داشته باشند، هم بلندپروازی فناوری‌ها و هم تمایل برای ماندن در دایره نفوذ واشنگتن.

اما درست همین جاگره اصلی شکل می‌گیرد. هر چند ۲ طرف بستهای از توافقی دفاعی، فناوری‌ها و اقتصادی را اعلام کردند اما کیفیت این تعهدات نااهمگون است. واشنگتن برای روشن شدن مسیر عادی‌سازی روابط با اسرائیل هیچ تضمین واقعی نگرفت، فروش تسلیحات پیشرفته زیر سایه محدودیت‌های ساختاری است و اعتماد در حوزه فناوری بسادگی قابل خرید و فروش نیست. در مقابل، ریاض وعده سرمایه‌گذاری‌های نجومی می‌دهد اما منابع داخلی‌اش زیر فشار است. بسیاری از این وعده‌ها بیش از آنکه ستون یک شراکت پایدار باشد، بخشی از یک روایت سیاسی است که ۲ طرف ترجیح می‌دهند فعلاً زنده نگهش دارند.

این تصویر پررزی و برق، زیر پوست خود تضادهایی پنهان دارد؛ تضادهایی که مایکل فرومن، رئیس هیات‌مدیره اندیشکده شورای روابط خارجی و یکی از اثرگذارترین صداهای تصمیم‌سازی واشنگتن، این بار بدون تعارف روی میز گذاشته است. سفر اخیر، بیش از آنکه نشانه یک توافق پایدار باشد، یادآور معادله‌ای است که ۲ طرف دوست دارند در سه‌طرفه بزرگ جلوه کند اما هر بندش چفت و بست‌های سختی دارد.

این گزارش، به جای آنکه در مباحثه تیتزه‌های روز گم شود، لایه‌های زیرین این شراکت را می‌کود؛ از میراث ناو کوئینسی تا نبرد ترانه‌ها و جابجایی‌های هسته‌ای. اگر سفر بن‌سلمان را صرفاً یک «موقفیت دیپلماتیک» ببینیم، اصل ماجرا را گم کرده‌ایم. آنچه در ادامه می‌آید، کالبدشکافی دقیق همین فاصله است؛ میان آنچه اعلام شد و آنچه واقعاً شدنی است.

به گزارش شورای روابط خارجی، ۸۰ سال قبل، درست در روزهایی که جهان تازه از جنگ جهانی دوم عبور کرده بود و زیر سایه مذاکرات پالتا نفس می‌کشید، فرانکلین روزولت، رئیس‌جمهور آمریکا نخستین تلاش جدی‌اش را برای بستن